

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci

žalobců: a) **prof. RNDr. B. S., Dr. Sc.**
bytem X
b) **Ing. V. S., Ph. D..**
bytem X

zastoupeni advokátem Mgr. Vítem Hrnčíříkem, LL.M., Ph. D.
sídlem Šrobárova 2002/40, 101 00 Praha 10

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
sídlem Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 7. 11. 2018,
č. j. PUV 2017-33390/D18043343/2018/ÚPV, sp. zn. PUV 2017-33390,

takto:

- I. Rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 7. 11. 2018, č. j. PUV 2017-33390/D18043343/2018/ÚPV, sp. zn. PUV 2017-33390, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení ve výši 31 458,40 Kč, a to ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobců Mgr. Víta Hrnčíříka, LL. M., Ph. D., advokáta.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobci se žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“) dne 8. 1. 2019 domáhali zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále též „předseda Úřadu“) ze dne 7. 11. 2018, č. j. PUV 2017-33390/D18043343/2018/ÚPV, sp. zn. PUV 2017-33390 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut rozklad žalobců a potvrzeno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále též „Úřad“), ze dne 28. 3. 2018, č. j. PUV 2017 – 33390/D17045048/2017/ÚPV (dále též „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím bylo podle § 17 odst. 1 písm. a) zákona č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o užitných vzorech“) rozhodnuto o výmazu užitného vzoru č. 30488, zn. sp. PUV 2017 – 33390, o názvu „*Dozimetrická dioda pro dozimetrii rychlých neutronů*“ z rejstříku užitných vzorů.

II. Obsah správního spisu a napadené rozhodnutí

3. Dne 14. 3. 2017 zapsal Úřad do rejstříku užitných vzorů užitný vzor č. 30488 o názvu „*Dozimetrická dioda pro dozimetrii rychlých neutronů*“, s právem přednosti ode dne 8. 2. 2017 (dále též „užitný vzor“), jehož majiteli jsou žalobce a) a žalobce b).
4. Užitný vzor byl zapsán se čtyřmi nároky na ochranu tohoto znění:

„1. Dozimetrická dioda pro dozimetrii rychlých neutronů, zhotovená rozčleněním křemíkové destičky (1) s protilehlými rovinnými plochami (2, 3) a bočními stěnami (41, 42), vyznačující se tím, že křemíková destička (1)

 - i) je zhotovena z materiálu Si Fz z monokrystalu s krystalografickou orientací (111) nebo s krystalografickou orientací (100) s odchylkou $\pm 5^\circ$, typem vodivosti N a tloušťce křemíkové destičky (1) v rozmezí 2480 až 2520 pm,
 - ii) je opatřena na jedné své ploše (2) vrstvičkou (5) s vodivostí P a na protilehlé ploše (3) vrstvičkou (6) s vodivostí N, přitom obě vrstvičky (5, 6) vykazují koncentraci příslušného iontu 10^{15} až 10^{17} a rezistivitu v rozmezí 85 až 115 Ohm.cm,
 - iii) vykazuje na každém vnějším povrchu vrstvičky (5, 6) koncentraci příslušného iontu P nebo N větší než 10^{20} cm^{-2} ,
 - iv) má na takto získaných vrstvičkách (5, 6) vytvořeny metalické kontakty (7) alespoň z jednoho z kovu ze skupiny zahrnující Ti, Ni a Cr.

2. Dozimetrická dioda podle nároku 1, vyznačující se tím, že mezi vrstvičkou (5, 6) s vodivostí P nebo N a metalickými kontakty (7) je situována první mezivrstvička (10) obsahující alespoň jeden z prvků ze skupiny, zahrnující Al, Ga, In, Ti a B a, mezi vrstvičkou (5, 6) s vodivostí N a metalickými kontakty (7) je situována druhá mezivrstvička (11) obsahující alespoň jeden z prvků ze skupiny, zahrnující Sb, P a As.

3. Dozimetrická dioda podle nároku 1 nebo 2, vyznačující se tím, že mezi vrstvičkou (5, 6) s vodivostí P nebo N a metalickými kontakty (7), nebo mezi mezivrstvičkou (10, 11) a metalickými kontakty (7), je situována třetí mezivrstvička (12) obsahující alespoň jeden z prvků ze skupiny zahrnující Au a Pt.
4. Dozimetrická dioda nároku 1 nebo 2, vyznačující se tím, že dozimetrická dioda (8) je na volných křemíkových plochách opatřena pasivační vrstvičkou (9).“
5. Návrhem doručeným Úřadu dne 10. 5. 2017 se společnost EUROSTANDARD CZ, spol. s r. o., IČO: 61503991 (dále též „navrhovatel“) domáhala podle § 17 odst. 1 písm. a) zákona o užitných vzorech výmazu užitného vzoru z rejstříku užitných vzorů.
6. K návrhu na výmaz navrhovatel předložil následující dokumenty ve vztahu k užitnému vzoru č. 30488 (označenému jako D1):
 - D1.1 popis vynálezu k autorskému osvědčení č. 263 809; (jedním z vynálezců je žalobce a));
 - D1.2 popis vynálezu k autorskému osvědčení č. 226 803; (jedním z vynálezců je žalobce a));
 - D1.3 popis vynálezu k autorskému osvědčení č. 223 526; (jedním z vynálezců je žalobce a));
 - D2 článek Technologie růstu monokrystalů křemíku Czochralského metodou, M. Lorenc *a kol.*, Škola růstu krystalů 2004, http://silicon.euweb.cz/LORENC_CZSi.pdf;
 - D3.1 US 4, 163 240;
 - D3.2 Analysis of the Effect of Fast-Neutron Bombardment on the Current-Voltage Characteristic of a Conductivity-Modulated p-i-n Diode, J. M. Swartz, M. O. Thurston, Journal of Applied Physics, 37(2), 1966, str. 745-755;
 - D4 abstrakt z dokumentu The dopant density and temperature dependence of hole mobility and resistivity in boron doped silicon, Solid-State Electronics, 21(9), 1978, str. 1109-1117;
 - D5 US 5, 726 453;
 - D6 záznam ve Wikipedii pro heslo „Czochralského metoda“, datum poslední editace stránky 18. 11. 2016, https://cs.wikipedia.org/wiki/Czochralského_metoda;
 - D7 Nirav Patel, Pin Diode & Varactor Diode, publikováno 12. 8. 2013, <https://www.slideshare.net/np14293/pin-diode-varactor-diode>;
 - D8 Dosimetric Parameters of a New Czechoslovak Neutron Si Diode; Z. Prouza *a kol.*, Radiation Protection Dosimetry, 28(4), 1989, str. 277-281, Nuclear Technology Publishing. (spoluautorem je žalobce a));
 dále též „namítané dokumenty“.
7. Dne 28. 3. 2018 rozhodl Úřad prvostupňovým rozhodnutím o výmazu užitného vzoru s odůvodněním, že se navrhovateli namítanými dokumenty podařilo prokázat, že technické řešení chráněné užitným vzorem nesplňuje jednu z podmínek způsobilosti k ochraně, které jsou zakotveny v § 1 zákona o užitných vzorech, neboť nepřesahuje rámec pouhé odborné dovednosti.

8. Proti prvostupňovému rozhodnutí podali žalobci dne 27. 4. 2018 rozklad, odůvodněný podáním ze dne 28. 5. 2018, v němž zejména uvedli, že v žádném z namítaných dokumentů označených D1.1, D1.2 a D1.3 není zmínka o tom, že by v případě křemíku pro dozimetrické diody mělo jít o monokrystal, či o monokrystal kvality, které je možno dosáhnout metodou letmé zonální tavby (Fz). Ztotožnili se se závěry Úřadu, že nejbližším stavem techniky je namítaný dokument D1.1, přestože se vztahuje ke způsobu výroby křemíkových dozimetrických diod. Dále uvedli, že namítané dokumenty D1.1, D1.2 a D1.3 byly navrhovatelem namítány v kombinaci s namítaným dokumentem D2, který se týká technologie růstu monokrystalu křemíku Czochralského metodou, tj. metodou zonální tavby. Žalobci nesouhlasili s argumentací Úřadu, že z namítaných dokumentů D1.1, D1.2 a D1.3 v kombinaci s namítanými dokumenty D2 a D8 je technické řešení podle užitného vzoru pro odborníka zřejmé. Zdůraznili, že v „kombinačním nároku“ jsou obsaženy vysoce odborné znalosti. Rovněž nesouhlasili s tím, že jakýkoliv průměrný odborník v dané oblasti techniky by byl schopen srovnatelné „vynálezecké činnosti“. Upozornili, že přestože většina namítaných dokumentů pochází z doby před 20 až 30 lety, dosud se nenašel nikdo, natož průměrný odborník, kdo by při znalosti uvedených dokumentů byl schopen vytvořit technické řešení definované v nárocích na ochranu užitného vzoru, dané citlivosti s jednotností parametrů a vysokou účinností výroby bez zmetků 10 až 30 %.
9. Napadeným rozhodnutím předseda Úřadu rozklad žalobců podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
10. Předseda Úřadu v odůvodnění napadeného rozhodnutí potvrdil závěr Úřadu, že technické řešení podle užitného vzoru splňuje podmínku novosti ve smyslu § 4 zákona o užitných vzorech.
11. K otázce posouzení splnění podmínky přesáhnutí rámce pouhé odborné dovednosti technického řešení užitného vzoru předseda Úřadu konstatoval, že nejbližším stavem techniky k užitnému vzoru je namítaný dokument D1.1, v němž je popsán „Způsob výroby křemíkových dozimetrických diod s vysokou citlivostí“. Dále uvedl, že odborník v dané oblasti techniky, což by měl být dle předsedy Úřadu zkušený praktik, který má průměrné obecné znalosti a schopnosti a má všeobecný přehled v odpovídajícím oboru v určité době, což lze s přihlédnutím k jednomu ze společných spolupůvodců všech dokumentů, jímž je žalobce a), předpokládat, by tak při znalosti technického problému spojeného s dozimetrickými diodami podle namítaného dokumentu D1.1 (nejednotnost parametrů dozimetrů) byl motivován k jejich zlepšení.
12. Podle předsedy Úřadu lze konstatovat, že pro odborníka v této oblasti techniky by bylo přirozené, vzhledem k požadovaným výsledkům, zahrnout v uvedených dokumentech uváděné parametry do křemíkové dozimetrické diody podle namítaného dokumentu D1.1, zvláště s přihlédnutím ke spoluautorství žalobce a) v každém z uvedených dokumentů a k jeho znalostem a zkušenostem v daném oboru techniky. Kombinace konkrétních hodnot tloušťky křemíkové výchozí destičky, její rezistivity, objemové a povrchové koncentrace iontů P a N, jež jsou uvedeny v prvním nároku na ochranu napadeného užitného vzoru je podle předsedy Úřadu pro daného konkrétního odborníka zřejmá. Pokud se jedná o informační obsah namítaných dokumentů D1.1 až D1.3 v kombinaci s informacemi obsaženými v namítaných dokumentech D2 a D8, jež představují obecné znalosti odborníka v dané

oblasti techniky (příčemž krom namítaného dokumentu D2 ve všech uvedených dokumentech figuruje jako spoluautor žalobce a)), předseda Úřadu uzavřel, že první nárok na ochranu užitého vzoru nepřesahuje rámec pouhé odborné dovednosti

13. Pokud se týká hodnocení přesáhnutí rámce pouhé odborné dovednosti, je kombinace informací z více dokumentů přípustná, neboť je zde předpoklad, že průměrný odborník by měl být zkušeným praktikem, který má průměrné obecné znalosti a schopnosti a má všeobecný přehled v příslušné oblasti techniky i v oblastech s tím souvisejících v určité době. Lze rovněž předpokládat, že průměrný odborník má určité analytické a kombinační schopnosti a je schopen zpracovat informace z několika souvisejících pramenů, které je i schopen vyhledat. Předseda Úřadu dovedl, že odborník v této oblasti techniky by na základě svých obecných znalostí si byl vědom toho, že pro velmi citlivé křemíkové dozimetrické diody pro dozimetrii rychlých neutronů by bylo vhodné využít křemíkové destičky získané rozčleněním vysoce čistého křemíkového monokrystalu opatřeného vrstvami N a P a následně metalickými kontakty. Z rozboru obsahu namítaných dokumentů D1.1 až D1.3 a z obecných znalostí odborníka v této oblasti techniky je kombinace znaků v nich obsažených pro odborníka zřejmá. Předseda Úřadu má za to, že na základě uvedené kombinace informací by odborník v této oblasti techniky přirozeně dospěl k technickému řešení podle užitého vzoru bez přesáhnutí rámce pouhé odborné dovednosti. Pokud jde o druhý až čtvrtý nárok na ochranu podle užitého vzoru, předseda Úřadu zdůraznil, že tyto nároky na ochranu pouze zpřesňují či rozvíjejí technické řešení podle prvního nároku na ochranu a nelze je pojmut jako samostatný předmět ochrany. Ani u těchto nároků na ochranu předseda Úřadu neshledal přesáhnutí pouhé odborné dovednosti s poukazem na znalosti odborníka v této oblasti techniky.

III. Žaloba

14. Proti napadenému rozhodnutí podali žalobce žalobu, v níž podrobně rozvedli důvody, pro které shledávají napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným a nezákonným.
15. Žalobci považují napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný řádně neobjasnil pojem „pouhá odborná dovednost“, přesto rozhodl, že tento rámec pouhé odborné dovednosti překročen nebyl. K tomu žalobci poukázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2011, č. j. 4As 12/2011-100 a dále na rozsudek NSS ze dne 18. 6. 2015, č. j. 9As 12/2014 – 86. Žalovaný nejenže v napadeném rozhodnutí nedefinoval „pouhou odbornou dovednost“, tuto navíc na vícero místech ztotožňuje se „zřejmostí pro odborníka“ (např. strana 19 nebo strana 23 napadeného rozhodnutí). Žalovaný neodlišil ani náležitě neobjasnil obsah a význam standardu pro vynález a pro užitný vzor, naopak tyto na mnoha místech ztotožňuje a nerozlišuje. Žalobci namítli, že měřítko „zřejmosti daného řešení ze stavu techniky pro odborníka“ se nemůže uplatňovat při posuzování užitého vzoru, neboť se jedná o měřítko nezbytné pro posouzení patentu, na který jsou kladeny vyšší nároky než na užitný vzor. Žalovaný dle názoru žalobců chybně posuzoval i tzv. mozaikovou námitku z hlediska „průměrného odborníka“, neboť i zde měl použít hledisko přesažení rámce pouhé odborné dovednosti.
16. Žalobci shledávají napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným i z toho důvodu, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí nevypořádal s podstatou námitek žalobců, když pouze mechanicky porovnal text užitého vzoru s namítanými dokumenty, aniž by byl schopen s náležitou odborností zhodnotit jednotlivé rozdíly mezi řešeními, jejich význam a dopad nejenom na technické řešení jako takové, ale i na vlastnosti výsledného produktu.

Žalovaný pouze laicky porovnával množství shodných nebo obdobných slov a to, že se nějaké parametry liší jen zdánlivě drobně, aniž by byl schopen náležitě odborně zhodnotit obsah těchto slov a dosah inovace uvedené v technickém řešení dle užitného vzoru. Přesnost měření je přitom u dozimetrické diody zcela zásadní parametr, neboť i nepatrná změna jednoho z parametrů má zcela zásadní dopad na výsledný produkt a jeho vlastnosti. Žádné jiné technické řešení než uvedené v užitném vzoru dosud nevedlo k tak přesnému měření a k výrobě diod bez značného množství zmetků, a to přesto, že je předchozí stav techniky znám cca 30 let. Představu žalovaného, že technické řešení dle užitného vzoru je pouhou jednoduchou kombinací namítaných dokumentů, která byla nasnadě, označili žalobci za mylnou. K technickému řešení dle užitného vzoru bylo zapotřebí složité kombinace poznatků z více (nikoli jen tří) dokumentů z různých vědních odvětví a k tomu hlubokých znalostí, teoretických i praktických, z oboru příprava monokrystalů, jaderná fyzika, fyzika polovodičů a chemie. Podle žalobců se takto vysoce odborný rozsah poznatků z různých vědních disciplín již vymyká i rámci všeobecných znalostí, které se vyžadují u průměrného odborníka při posuzování patentů – tím spíše pak přesahuje rámec pouhé odborné dovednosti, který se uplatní u posouzení technického řešení chráněného užitnými vzory. K posouzení přesahu odborné dovednosti ve vysoce specifické a odborné oblasti techniky je dle názoru žalobců navíc třeba zvláštních odborných znalostí a žalovaný si tak ke svému rozhodnutí měl vyžádat odborné stanovisko, popř. znalecký posudek.

17. Žalobci považují napadené rozhodnutí současně za nezákonné, a to z důvodu nenaplnění podmínek pro výmaz užitného vzoru. Žalobci poukázali na nesprávné posouzení otázky přesahu rámce pouhé odborné dovednosti, když žalovaný použil měřítko nikoli přesahu rámce pouhé odborné dovednosti (jak vyplývá z § 1 zákona o užitných vzorech), ale měřítko zřejmosti pro odborníka, které se ovšem vyžaduje nikoli u užitného vzoru, ale až u patentu jakožto vyššího stupně ochrany nového technického řešení, kde jsou dány též vyšší nároky na technické řešení, kterému má být přiznána ochrana. Žalobci rovněž nesouhlasí s tím, aby byl za průměrného odborníka považován žalobce a), jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, neboť odborná dovednost je chápána jako spíše jako řemeslná zručnost, nikoli jako badací činnost vysokoškolského profesora v daném oboru.
18. Žalobci závěrem navrhli, aby městský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

19. Žalovaný ve svém vyjádření konstatoval, že žalobu považuje za nedůvodnou s tím, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, je správně, logicky a podrobně odůvodněno a bylo vydáno v souladu se zákonem o užitných vzorech i v souladu se správním řádem.
20. Žalovaný odmítl, že by účelově a spekulativně spojil pasáže z jednotlivých namítaných dokumentů, protože dokumenty D1.1, D1.2, D1.3 a D8 jsou vzájemně související dokumenty od stejného (spolu)autora - žalobce a). Další namítané dokumenty, jako např. dokument D2, představují vývoj v dané oblasti techniky, který se stal dle názoru žalovaného součástí obecných znalostí odborníka v oboru. Aplikace těchto znalostí odborníka na řešení známé ze starších dokumentů tak nepředstavuje přesáhnutí rámce pouhé odborné dovednosti. Na tom nic nemění ani skutečnost, že se od doby publikace dokumentů D1.1, D1.2 a D1.3 nenašel nikdo jiný, kdo by takovou aplikaci provedl, resp. publikoval.

21. Jakkoli žalovaný s žalobci souhlasil, že formálně požadavek na přesažení pouhé odborné dovednosti klade nižší nároky na tvůrčí činnost původce než pojem vynálezecká činnost, uvedl, že tento názor je „světově judikatorně překonán“, neboť se nepodařilo definovat obsahové a kvalitativní rozdíly mezi těmito požadavky. Z tohoto pohledu tedy má žalovaný za to, že k překonání pouhé odborné dovednosti musí být splněny požadavky podle § 6 zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „patentový zákon“), tedy že pro odborníka řešení nevyplývá ze stavu techniky. Žalovaný uzavřel, že v nyní projednávané věci jeden z původců – žalobce a) navázal na své znalosti, které se staly – jako obsah přihlášky vynálezu – stavem techniky, které doplnil o další informace, které se tak či onak stavem techniky staly před datem podání přihlášky užitého vzoru.
22. K žalobci vytýkané nesprávnosti použití tzv. mozaikové námitky žalovaný uvedl, že tato není použitelná v případě posuzování a hodnocení novosti technického řešení. Pokud jde o nepřesažení odborné dovednosti, je stejně jako u dosažení/nedosažení vynálezecké výše, možné použít vše, co vyplývá ze stavu techniky, s omezením na dokumenty, označené v návrhu na zrušení/výmaz. V případě posuzování a hodnocení odborné dovednosti shledal žalovaný mozaikovou námitku na místě.
23. Žalovaný s poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2009, sp. zn. 6 As 2/2009, nesouhlasil s námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Dále poukázal na to, že žalobci v průběhu správního řízení nenapadali nedostatečně vymezený pojem odborník a přesáhnutí odborné dovednosti; užívání obou pojmů jim nečinilo obtíže.
24. Návrh žalobců, aby soud doplnil skutková zjištění o posudek znalce, pokládal žalovaný za nadbytečný, neboť přesah rámce odborné dovednosti je otázkou právní, kterou nemůže posoudit znalec.
25. Závěrem žalovaný navrhl, aby městský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, neboť napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zjištěnými skutečnostmi a v souladu s příslušnými právními předpisy.

V. Další podání účastníků

26. V replice k vyjádření žalovaného žalobci uvedli, že žalovaný se nijak nevypořádal s námitkami žalobců, které uplatnili v podané žalobě ani neobhájil svůj postup vyjádřený v napadeném rozhodnutí. Přestože žalovaný dle svého sdělení disponuje odborníky, je přibrání znalce z oboru jaderné fyziky či chemie podle přesvědčení žalobců v daném případě třeba pro zodpovězení otázky, jaké znalosti či technické schopnosti by měl mít daný odborník v oboru, aby byl schopen na základě dřívějších dokumentů uvedených v návrhu na výmaz užitého vzoru, s vynaložením jen rutinních schopností, znalostí a dovedností, vytvořit užitečný vzor dle jeho popisu a nároků na ochranu.
27. Žalobci dále nesouhlasili se závěrem žalovaného, že podle „světové judikatury“ je názor, že požadavek na přesažení pouhé odborné dovednosti klade nižší nároky na tvůrčí činnost původce než pojem vynálezecká činnost, již překonán. Žalobci mají za to, že žádná „světová judikatura“ nemůže změnit zákon o užitečných vzorech, který v tomto směru hovoří zcela jasně.

28. Žalobci rovněž odmítli, že by namítané dokumenty byly vzájemně souvisejícími; jedná se pouze o částečně navazující práce.
29. Žalobci dále zopakovali, že si žalovaný jako podklad, na jehož základě by provedl zhodnocení otázky přesažení rámce pouhé odborné dovednosti, měl vyžádat odborné stanovisko nebo znalecký posudek. Rovněž opětovně zdůraznili, že napadené rozhodnutí nepřipustně směšuje kritéria dle § 6 patentového zákona a kritéria dle § 1 zákona o užitných vzorech, což se žalovaný ve svém vyjádření snažil obhájit poukazem na blíže nespecifikovanou „světovou judikaturu“.
30. V duplice žalovaný k otázce přibrání znalce, příp. vyžádání odborného stanoviska uvedl, že žalobci spíše než dokazováním skutkového stavu chtěli požadavkem znaleckého posudku docílit popření závěrů žalovaného o nepřesáhnutí rámce pouhé odborné dovednosti. Žalovaný v této souvislosti poukázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2015, č. j. 7 As 69/2014-50, podle něhož je posouzení, zda je vynález výsledkem vynálezecké činnosti, otázkou právní a vychází ze skutkového stavu věci zjištěného na základě hodnocení důkazů. Znovu zdůraznil, že v rámci své působnosti rozhoduje o zápisné způsobilosti užitných vzorů a vynálezů, včetně zkoumání vynálezecké výše a přesáhnutí rámce odborné dovednosti.
31. Žalovaný doplnil, že znalec se nepřibírá tehdy, pokud správní orgán disponuje potřebnými odbornými znalostmi či si může opatřit odborné posouzení předmětných skutečností ze strany jiného správního orgánu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 71/2009) a že ustavení znalce k vypracování znaleckého posudku podle § 56 správního řádu je subsidiárním prostředkem k opatření odborného posouzení, na něž správní orgány vlastními silami, resp. za využití vlastních odborných (personálních) zdrojů, nestačí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 64/2009). K namítaným dokumentům (D1.1, D1.2, D1.3 a D8) žalovaný uvedl, že není podstatné, jestli tyto dokumenty jsou označeny jako navazující či související. Souvislost žalovaný spatřoval v tom, že se všechny týkají stejné oblasti techniky - křemíkových dozimetrických diod - a že jeden z původců uvedených dokumentů – žalobce a) - je i jedním z původců a majitelů napadeného užitného vzoru.
32. K otázce přesahu rámce pouhé odborné dovednosti u užitných vzorů žalovaný konstatoval, že hledisko přesáhnutí rámce pouhé odborné dovednosti v daném případě důsledně aplikoval, přičemž pro účely posouzení tohoto hlediska se zabýval tím, jakými schopnostmi a znalostmi disponuje průměrný odborník v dané oblasti techniky. Toho žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně vymezil, na straně 17 určil oblast techniky, na straně 20, 23 a 24 pak uvedl obecné požadavky na odborníka v dané oblasti techniky a dále u posouzení jednotlivých nároků aplikoval požadavky na znalosti a profesionální schopnosti daného odborníka ve vztahu ke konkrétním namítaným dokumentům. Žalovaný v této souvislosti dále poukázal na skutečnost, že tvrzení žalobců o tom, že stupeň technické/tvůrčí úrovně u užitného vzoru se kvalitativně liší od vynálezecké činnosti, resp. překonání podmínky zřejmosti technického řešení pro odborníka, je z hlediska praxe Úřadu dnes již fakticky překonáno. Komentář žalovaného uvedený ve vyjádření k žalobě odpovídá stávající, již delší dobu nastolené praxi Úřadu, která koresponduje s praxí jiných států, zejména Spolkové republiky Německo, Rakouska a Slovenské republiky. K otázce posuzování podmínky „tvůrčí úrovně“ užitných vzorů

žalovaný poukázal též na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 244/2017 s odvoláním na nálezy rozšířeného senátu č. j. 7 As 69/2014. Vzhledem k vývoji praxe v okolních státech a zejména k tomu, že se v praxi nepodařilo míru jakési vyšší či nižší míry tvůrčí úrovně u patentů a užitných vzorů dostatečně a spolehlivě vymezit (u obou předmětů ochrany tvůrčí úroveň buď je, nebo není) a zároveň k potřebě zachovat určitou úroveň tvůrčí činnosti u užitných vzorů, aby nedocházelo k monopolizaci rutinních technických řešení, je žalovaný přesvědčen, že požadavek na tvůrčí úroveň u patentů a užitných vzorů je shodný.

VI. Jednání

33. Při jednání konaném dne 30. 3. 2022 účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích.
34. Zástupce žalobců podrobně rekapitulovala obsah žaloby a repliky, vyzdvihla, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný řádně neobjasnil v odůvodnění napadeného rozhodnutí pojem pouhá odborná dovednost, ale přesto rozhodl, že tento rámec pouhé odborné dovednosti překročen nebyl. Navíc na vícero místech napadeného rozhodnutí žalovaný ztotožňuje pojem pouhá odborná dovednost s pojmem zřejmosti pro odborníka. Žalovaný neodlišil a ani neobjasnil standard pro vynález a pro užitný vzor, na mnoha místech napadeného rozhodnutí je ztotožňuje, což uvedl i ve své duplice, kde toto ztotožnění obou kritérií dokonce hájí.
35. Žalovaný podrobně rekapituloval obsah vyjádření k žalobě a obsah dupliky, zopakoval, že jeho závěry jsou správné, podrobně rozebral všechny čtyři nároky užitného vzoru a uzavřel, že nepřesahují rámec pouhé odborné dovednosti.
36. Návrh na provedení důkazu označeného žalobci (ustanovení znalce) soud zamítl, neboť jej pro posouzení právní otázky, která byla předmětem žaloby, shledal nadbytečným. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vyšel soud ze správního spisu, jehož obsah s ohledem na právní názor soudu k rozhodnutí věci zcela postačoval.

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

37. Žaloba byla podána včas ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
38. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
39. Podle § 1 zákona o užitných vzorech *technická řešení, která jsou nová, přesahují rámec pouhé odborné dovednosti a jsou průmyslově využitelná, se chrání užitnými vzory.*
40. Podle § 4 odst. 1 zákona o užitných vzorech *technické řešení je nové, není-li součástí stavu techniky.*
41. Podle § 4 odst. 2 zákona o užitných vzorech *stavem techniky pro účely tohoto zákona je vše, co bylo přede dnem, od něhož přísluší přihlašovatel užitného vzoru právo přednosti (§ 9), zveřejněno.*

42. Podle § 17 odst. 1 písm. a) zákona o užitných vzorech *na návrh kohokoliv Úřad provede výmaz užitného vzoru z rejstříku, není-li technické řešení způsobilé k ochraně podle § 1 a 3 tohoto zákona.*
43. Podle § 17 odst. 2 zákona o užitných vzorech *výmaz užitného vzoru z rejstříku má účinky, jako by užitný vzor nebyl do rejstříku zapsán.*
44. Podle § 3 odst. 1 patentového zákona *patenty se udělují na vynálezy, které jsou nové, jsou výsledkem vynálezecké činnosti a jsou průmyslově využitelné.*
45. Podle § 6 odst. 1 patentového zákona *vynález je výsledkem vynálezecké činnosti, jestliže pro odborníka nevyplývá zřejmým způsobem ze stavu techniky.*
46. Splnění podmínky novosti a průmyslové využitelnosti technického řešení chráněného užitným vzorem ve smyslu § 1 zákona o užitných vzorech není mezi účastníky sporným. Předmětem sporu v projednávané věci zůstává otázka, zda technické řešení chráněné užitným vzorem přesahuje rámec pouhé odborné dovednosti či nikoli.
47. Městský soud se nejprve zabýval námitkou tvrzené nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť by nebylo možné zabývat se věcnou argumentací, pokud by napadené rozhodnutí neobstálo pro strážce formálních náležitostí, k nimž se řadí i odůvodnění rozhodnutí, jehož nedostatek žalobci namítají.
48. Povahu nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů, resp. soudů, vymezila bohatá a ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (dále též jen „NSS“). Podle této judikatury jsou nepřezkoumatelná taková rozhodnutí, u nichž není z odůvodnění zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při hodnocení skutkových i právních otázek a jakým způsobem se vyrovnal s argumenty účastníků řízení (srov. například rozsudky NSS ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52; ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, publ. pod č. 787/2006 Sb. NSS; či ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, publ. pod č. 689/2005 Sb. NSS).
49. Podle rozsudku ze dne 30. 9. 2011, č. j. 4 As 12/2011 – 100, Nejvyšší správní soud spatřuje podstatnou vadu řízení *„také v tom, že předseda úřadu užil ve svém rozhodnutí neurčitý právní pojem „pouhá odborná dovednost“, aniž náležitě objasnil obsah a význam tohoto pojmu. Za náležité objasnění nelze považovat přiřazení jiného neurčitého pojmu „profesionální schopnosti odborníka v dané oblasti techniky“, který má navíc podle názoru Nejvyššího správního soudu poněkud jiný význam. Požadavek na překročení rámce profesionálních schopností odborníka shledal Nejvyšší správní soud přísnějším než zákonem stanovené překročení rámce **pouhé** odborné dovednosti (důraz doplněn soudem). Patřičné vymezení neurčitého právního pojmu je však povinností správního orgánu a Nejvyšší správní soud není oprávněn jeho nedostatek nahrazovat vlastní úvahou. Může toliko posoudit, zda obsah a význam, který takovému pojmu správní orgán přiřadil, je v souladu s pravidly logického uvažování, zda přitom správní orgán neporušil nějaké ustanovení právního předpisu a zda svou úvahu náležitě odůvodnil. Uvedeným požadavkům, které vyplývají z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek ze dne 28. 7. 2005, č. j. 5 Afs 151/2004 - 73, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 701/2005, nebo rozsudek ze dne 17. 8. 2005, č. j. 4 As 8/2004 - 122, případně rozsudek ze dne 20. 10. 2004, č. j. 1 As 10/2003 - 58, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 896/2006, a další; vše dostupné na www.nssoud.cz), předseda úřadu v projednávané věci nedostál. Žalobou napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí [§ 76 odst. 1*

písm. a) s. ř. s.J.“ Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku dále podotkl, že „podmínku překročení rámce pouhé odborné dovednosti by měl správní orgán posuzovat v kontextu doby přihlášení užitého vzoru a dbát na odlišení požadavků kladených na užité vzory a na vynálezy.“

50. Obdobně Nejvyšší správní soud uzavřel ve vztahu k vynálezům, když v rozsudku ze dne 18. 6. 2015, č. j. 9 As 12/2014 – 86, konstatoval: „Užil-li správní orgán ve svém rozhodnutí neurčité právní pojmy „vynálezecká činnost“ a „odborník“ (§ 6 zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích), aniž náležitě objasnil obsah a význam těchto pojmů v rozsahu potřebném pro posouzení dané věci, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.J.]“
51. V rozsudku ze dne 26. 3. 2009, č. j. 9As 37/2008 – 153 Nejvyšší správní soud uvedl: „V obecné rovině lze úvodem konstatovat, že technická řešení lze chránit jak formou patentu, tak užitným vzorem. Užitný vzor totiž představuje předmět průmyslového vlastnictví, který je stejně jako vynález (chráněný patentem) výsledkem technické tvůrčí činnosti. Rozdílů mezi vynálezem a užitným vzorem (který bývá někdy označován jako tzv. „malý patent“) je však relativně mnoho a tyto rozdíly se týkají nejen stupně invenční úrovně příslušného technického řešení, podmínek, rozsahu a doby trvání ochrany, ale rozdílnosti lze vysledovat i v samotném řízení před Úřadem průmyslového vlastnictví.“ Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku dále vyložil: „Užitnými vzory jsou chráněna technická řešení, která jsou 1) nová, 2) přesahují rámec pouhé odborné dovednosti a 3) jsou průmyslově využitelná (§ 1 zákona o užitných vzorech). Na rozdíl od zkoumání předpokladů určitého technického řešení z hlediska jeho patentovatelnosti podle patentového zákona není pro zápisnou způsobilost podle zákona o užitných vzorech nutným předpokladem vyšší stupeň invenčnosti příslušného technického řešení jakožto výsledku „vynálezecké činnosti“. Patentový zákon, stejně jako zákon o užitných vzorech, neobsahuje definici vynálezu, resp. užitého vzoru. Užitný vzor je v zákoně definován pomocí tří hmotněprávních kritérií (viz shora), patentový zákon vymezuje vynález obdobně, a to třemi podmínkami pozitivními, navíc však obsahuje jednu podmínku negativní – tzv. „výluky z patentovatelnosti“. Nižším zákonným požadavkům na jedinečnost technického řešení pak odpovídá nejen výrazně kratší maximální možná doba ochrany, ale oba citované zákony, které na danou problematiku dopadají, se v určitých ohledech liší, přičemž tyto odlišnosti nejsou nepodstatné.“
52. K odlišnostem patentu a užitého vzoru se Nejvyšší správní soud vyjádřil též v rozsudku ze dne 12. 4. 2018, č. j. 6 As 218/2017 – 46, kde uvedl: „Podmínky ochrany užitého vzoru se od ochrany patentem liší zejména požadavkem na úroveň řešení. Zatímco u patentu se vyžaduje, aby řešení bylo výsledkem vynálezecké činnosti, tedy nevyplývalo pro odborníka zřejmým způsobem ze stavu techniky [§ 1 ve spojení s § 6 zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích (dále jen „patentový zákon“)], u průmyslových vzorů se vyžaduje, aby řešení přesahovalo rámec pouhé odborné dovednosti [§ 1 zákona o užitných vzorech]. Dalším podstatným rozdílem je skutečnost, že při zápisu užitého vzoru se zkoumají pouze formální náležitosti přihlášky; průzkum novosti a překročení rámce pouhé odborné dovednosti se provádí až v řízení o návrhu na výmaz užitého vzoru, zatímco u patentů zkoumá žalovaný novost a úroveň řešení již před jeho zápisem.“
53. Přestože žalovaný v duplice ze dne 11. 7. 2019 zdůraznil, že v napadeném rozhodnutí rozebral obsah jednotlivých namítaných dokumentů z pohledu, zda při jejich známosti přesahují jednotlivé nároky užitého vzoru na ochranu rámec pouhé odborné dovednosti a otázku splnění, resp. nesplnění podmínek ochrany užitého vzoru odůvodnil zcela

v souladu se zněním §1 zákona o užitných vzorech, obsah napadeného rozhodnutí tomuto tvrzení neodpovídá. Odůvodnění napadeného rozhodnutí naopak koresponduje se stanoviskem žalovaného, rovněž uvedeným v duplice ze dne 11. 7. 2019, kde žalovaný poukázal na skutečnost, že *„tvrzení žalobce o tom, že stupeň technické/tvůrčí úrovně u užitného vzoru se kvalitativně liší od vynálezecké činnosti, resp. překonání podmínky zřejmosti technického řešení pro odborníka, je z hlediska praxe Úřadu dnes již fakticky překonáno. Komentář žalovaného uvedený ve vyjádření k žalobě odpovídá stávající, již delší dobu nastolené praxi Úřadu, která koresponduje s praxí jiných států, zejména Spolkové republiky Německo, Rakouska a Slovenské republiky. Podle ní se rozdíly v podmínkách tvůrčí úrovně u užitného vzoru ve vztahu k patentu minimalizovaly. ... Vzhledem k vývoji praxe v okolních státech a zejména k tomu, že se v praxi nepodařilo míru jakési vyšší či nižší míry tvůrčí úrovně u patentů a užitných vzorů dostatečně a spolehlivě vymezit (u obou předmětů ochrany tvůrčí úroveň buď je, nebo není) a zároveň k potřebě zachovat určitou úroveň tvůrčí činnosti u užitných vzorů, aby nedocházelo k monopolizaci rutinních technických řešení, je žalovaný přesvědčen, že požadavek na tvůrčí úroveň u patentů a užitných vzorů je shodný. Tvůrčí úroveň či míru invence u každého technického řešení z nejrůznějších oblastí techniky je pak vždy třeba zkoumat případ od případu, přičemž rozdílné znění tohoto kritéria u patentů a užitných vzorů není významné. Míra tvůrčí činnosti není blíže vymezena ani v zákoně o užitných vzorech ani v zákoně o vynálezech, a její výklad tak odpovídá praxi, která se od přijetí zákona o užitných vzorech vyvinula.“*

54. Pokud má Úřad za to, že pro posuzování podmínky překročení rámce pouhé odborné dovednosti podle §1 zákona o užitných vzorech, je významný vývoj praxe v okolních státech, soud tento jeho názor nesdílí. Na podkladě shora vyložené ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je zřejmé, že podmínky ochrany užitného vzoru se od ochrany patentem liší zejména požadavkem na úroveň technického řešení. Zatímco u patentu se vyžaduje, aby řešení bylo výsledkem vynálezecké činnosti, tedy nevyplývalo pro odborníka zřejmým způsobem ze stavu techniky (§ 1 ve spojení s § 6 patentového zákona), u užitných vzorů se vyžaduje, aby řešení přesahovalo rámec pouhé odborné dovednosti (§ 1 zákona o užitných vzorech). Z hlediska úrovně tvůrčí činnosti je tedy jednoznačné, že tato je jiná u vynálezů a jiná u užitných vzorů, u nichž je třeba ji podrobit posouzení zásadně nižší míry inovativnosti, právě z hlediska pouhé odborné dovednosti.
55. V návaznosti na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek ze dne 30. 9. 2011, č. j. 4As 12/2011 – 100, rozsudek ze dne 18. 6. 2015, č. j. 9As 12/2014 – 86) proto soud vešel na námitku žalobců spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.
56. Soud přisvědčuje žalobcům, že v napadeném rozhodnutí předseda Úřadu nevymezil pojem „rámec pouhé odborné dovednosti“ a chybně jej zaměňoval s pojmy „odborník v oboru“ a „zřejmost pro odborníka“.
57. Předsedou Úřadu podaná definice „odborníka v dané oblasti techniky“ na straně 20 napadeného rozhodnutí, *„...což by měl být zkušený praktik, který má průměrné obecné znalosti a schopnosti a má všeobecný přehled v odpovídajícím oboru v určité době, což lze s přiblížením k jednomu ze společných spolupůvodců všech dokumentů předpokládat, by tak při znalosti technického problému spojeného s dozimetrickými diodami podle namítaného dokumentu D1.1 byl motivován k jejich zlepšení. Tím je míněno, že by se snažil nalézt způsob, jak zlepšit reprodukovatelnost a shodnost parametrů uvedených dozimetrických diod.“*, svědčí o tom, že daného technického řešení nelze dosáhnout pouhým rutinním postupem nebo

jednoduchou kombinací známých dokumentů, která je nasnadě, nýbrž je třeba inovativní tvůrčí činnosti, a to ještě za předpokladu, že odborník v dané oblasti techniky bude disponovat znalostmi, schopnostmi a všeobecným přehledem na úrovni žalobce a), jak předseda Úřadu v napadeném rozhodnutí předpokládá, neboť právě ten je spolupůvodcem namítaných dokumentů včetně užitého vzoru. Pokus definovat „rámec pouhé odborné dovednosti“ na straně 23 a 24 napadeného rozhodnutí rezultoval opět jen v obecnou definici průměrného odborníka v oboru, o kterém předseda Úřadu navíc předpokládá, že *„má určité analytické a kombinační schopnosti a je schopen zpracovat informace z několika souvisejících pramenů, které je i schopen vyhledat.“*, což zřejmě souvisí s požadavkem na úroveň technického řešení a přesvědčením Úřadu, že požadavek na tvůrčí úroveň u patentů a užitných vzorů je shodný.

58. Podle názoru soudu nelze dovozovat, že je-li něco zřejmé pro odborníka v daném oboru, nepřesahuje to zároveň rámec pouhé odborné dovednosti, obzvláště pokud měřítkem pro určení potřebných znalostí, schopností a dovedností průměrného odborníka v oboru je podle napadeného rozhodnutí žalobce a).
59. Předseda Úřadu tak vadně aplikoval na projednávanou věc přísnější měřítko, tj. hledisko „zřejmosti ze stavu techniky pro odborníka v daném oboru“, odpovídající požadavkům patentové ochrany podle patentového zákona, namísto hlediska „překročení rámce pouhé odborné dovednosti“, jak stanoví § 1 zákona o užitných vzorech. „Daný obor“, resp. „oblast techniky“ není v napadeném rozhodnutí nadto ani definována; na straně 17 napadeného rozhodnutí jsou sice jako oblast techniky zmíněny v závorce „křemíkové dozimetrické diody“, tyto jsou však jednak spíše označením vlastního technického řešení než oborem techniky a jednak se vztahují k namítaným dokumentům D1.1 až D1.3. a nikoli k rámci pouhé odborné dovednosti.
60. Městský soud uzavírá, že jestliže předseda Úřadu užil v napadeném rozhodnutí neurčitý právní pojem „pouhá odborná dovednost“, aniž náležitě objasnil obsah a význam tohoto pojmu, je jeho rozhodnutí podle ustálené judikatury nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Za náležité objasnění významu tohoto pojmu nelze považovat přiřazení jiného neurčitého pojmu „zřejmost pro odborníka“, který má navíc podle názoru soudu poněkud jiný význam. Požadavek, aby technické řešení nevyplývalo pro odborníka zřejmým způsobem ze stavu techniky, shledal soud přísnějším než zákonem o užitných vzorech stanovené překročení rámce pouhé odborné dovednosti. Směšování kritérií dle §6 patentového zákona a dle § 1 zákona o užitných vzorech, kterým je protkáno celé napadené rozhodnutí, je nepřípustné a činí napadené rozhodnutí rovněž nepřezkoumatelným.
61. Pro úplnost soud konstatuje, že odkaz žalovaného na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 244/2017 s odvoláním na nálezný rozšířeného senátu č. j. 7 As 69/2014, ve věci posouzení přesahu odborné dovednosti a vynálezecké činnosti není případný. Pokud žalovaný dovozel, že na projednávanou věc je možno aplikovat hledisko „zřejmosti ze stavu techniky pro odborníka v daném oboru“, odpovídající požadavkům patentové ochrany podle patentového zákona, namísto hlediska „překročení rámce pouhé odborné dovednosti“, odpovídající ochraně podle zákona o užitných vzorech, pak je jeho výklad mylný, neboť takový závěr z odkazovaných rozhodnutí nevyplývá. Jestliže Nejvyšší správní soud uvedl, že *„principiálně se jedná o tentýž právní problém“*, měl zřejmě na mysli, že ochrana podle patentového zákona a ochrana podle zákona o užitných vzorech je si svou povahou blízká, jak ostatně judikoval např. v rozsudku ze dne 12. 4. 2018, č. j. 6 As

218/2017 – 46 či ze dne 26. 3. 2009, č. j. 9As 37/2008 – 153, avšak s důrazem na rozdíly týkající se nejen stupně invenční úrovně příslušného technického řešení.

62. Vzhledem k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí se soud zbývajících žalobními námitkami směřujícími k věcnému hodnocení naplnění podmínky přesahu pouhé odborné dovednosti nemohl zabývat.

VIII. Závěr a náklady řízení

63. S ohledem na shora uvedené soud napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil pro vady řízení, spočívající v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán výše uvedeným právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a ve věci znovu rozhodne.
64. O nákladech řízení soud rozhodl výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení měli plný úspěch žalobci, proto soud uložil žalovanému povinnost uhradit jim náklady řízení. Náklady řízení sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 6 000 Kč [položka 18 bod 2 písm. a) sazebníku poplatků k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích] a z odměny za společné zastoupení žalobců advokátem, jež náleží za 4 úkony právní služby za každého z žalobců (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, replika k vyjádření žalovaného, účast na jednání) dle § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „advokátní tarif“), tj. celkem 8 úkonů po 2 480 Kč (§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) a § 12 odst. 4 advokátního tarifu). Dále k nákladům řízení náleží 4 režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu (pozn. soudu: všechny úkony byly učiněny jako společné; zástupci žalobců tedy vznikly náklady pouze za čtyři úkony). Zástupce žalobců doložil, že je plátcem DPH, proto mu soud přiznal též částku odpovídající výši 21 % DPH z vyčíslené odměny za zastoupení, kterou je povinen jako plátce odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., tj. 4 418,40 Kč. Celkem tvoří náklady řízení částku ve výši 31 458,40 Kč. Soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení v této výši ve stanovené lhůtě k rukám jejich právního zástupce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. března 2022

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu